

РЕШЕНИЕ

№ 5220

гр. София, 18.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10891** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от И. А. Х. от [населено място], чрез адв. Ч. срещу Ревизионен акт № №Р-22221719003566-091-001 от 16.03.2020 г., в частта, с която е изменен с Решение № 1399/11.09.2020 г., издадено от заместник Директор на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С.. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен - издаден в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени процесуални нарушения. Счита за незаконосъобразно начисленото салдо на ревизираното лице, както и че извършените разходи надхвърлят доходите. В РД и РА се съдържат констатации относно реализирани доходи през ревизирания период. Счита, че е налице изтекла погасителна давност, по отношение на лихвите. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от

фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221719003566-020-001 от 10.06.2019 г., е възложено извършването на ревизия на И. А. Х. за установяване на данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 03.07.2019 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 03.10.2019 г.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, са издадени Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22221719003566-020-002 от 02.10.2019 г. и №Р-22221719003566-020-003 от 01.11.2019 г., като с последната е определен срок за приключване на ревизията до 03.12.2019 г.

Всички заповеди в хода на производството са издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221719003566-092-001 от 13.12.2019 г., връчен по електронен път на 19.12.2019 г. В срокът по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №2492 от 03.02.2020 г. е подадено писмено възражение и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221719003566-091-001 от 16.03.2020 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 23.03.2020 г.

С процесния РА на И. А. Х. са установени задължения за 2014 г., 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 25 312,03 лв., в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 20 486,37 лв. и лихви в размер на 4 825,66 лв., предмет на спор в настоящото производство.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и видове данъчни задължения.

Не е спорно, че И. А. Х. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Не е омъжена и има едно непълнолетно дете. Тя е едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], ЕИК[ЕИК] от датата на основаването му на 06.03.2013 г. и понастоящем.

С цел установяване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на задълженията на ревизираното лице са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

С Протокол №Р-22221790003566-П.-001 от 10.12.2019 г. са присъединени доказателствата, събрани в хода на извършена проверка за съпоставка на имуществото и доходите на лицето за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г., резултатите от която са отразени в Протокол №ПФ-22221718000416-073-001 от 05.06.2019 г.

В хода на проверката, на лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221718000416-040-001 от

08.10.2018 г., с което са изискани документи, писмени обяснения и декларации, конкретно описани в 13 точки, в т.ч. относно: видове източници и размер на получените доходи за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г.; притежавано недвижимо и движимо имущество в страната и чужбина; притежавани финансови активи; притежавани банкови сметки и дрВ отговор на искането, с вх. №6026/29.10.2018 г. са представени документи и писмени обяснения. И. Х. е декларирала, че за периода от 01.11.2012 до 16.01.2014 г. е била в трудови правоотношения с [фирма], ЕИК[ЕИК], на 06.03.2013 г. е регистрирала [фирма], няма доходи, декларирани по ЗДДФЛ. По отношение на недвижимото имущество е посочила, че притежава 3 поземлени имота в [населено място], съответно на [улица], [улица] [улица]. Декларира, че през проверявания период е притежавала 8 моторни превозни средства, като за същите е посочила марка, модел, регистрационен номер, дата на закупуване, предназначение и за някои от тях дата на продажба /пълната информация е отразена на стр. 4 и 5 от РД/. Лицето е декларирало също така, че: има сметка в [фирма], ЕИК[ЕИК] - BG90UNC70001520526024, по която е отпуснат кредит в размер на 10 000,00 евро и в [фирма], ЕИК[ЕИК] -BG30CRCB979021C2610500, по която има 1 000,00 долара наследство от втория ѝ баща, внесени през 2010 г.; през месец май 2017 г. е получила заем в размер на 11 000,00 лв. от М. А. Н.; има овърдрафт кредит в размер на 50 000,00 лв. и кредит за 20 000,00 лв. от [фирма].

В обясненията си И. Х. е посочила, че е получила парични суми от майка си Е. И. от продажба на имот в размер на 92 672,00 лв., както и че има наследена от баща си сума в размер на 15 000,00 лв. Обяснила е, че е финансирала [фирма] за 2015 г. със сума в размер на 120,00 лв. и за 2016 г., със сума в размер на 45 600,00 лв., като средствата са използвани за закупуване на суровини и материали.

Като доказателства са приложени нотариални актове, договори за покупко-продажба на леки автомобили, договор за лизинг, документ за внесена първоначална вноска, договор за заем, договори за кредит, декларация за произход на средства.

При проверката, на основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК, са отправени искания до всички търговски банки на територията на страната. Получена е информация за открити сметки в 3 банки - [фирма], [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК] и след предоставена декларация от ревизираното лице за разкриване на банкова тайна, от същите са получени разпечатки за движението по откритите банкови сметки. Информацията за това е отразена на стр. 15 и 16 от РД. Началните и крайните салда по банковите сметки са отразени в таблична форма в РД за всяка отделна година /стр. 23 за 2014 г., стр. 27 за 2015 г., стр. 30 за 2016 г. и стр. 33 за 2017 г./ и съответно са намерили отражение в таблиците за съпоставка между получените доходи и направените разходи за същите.

Извършена е и проверка за установяване на факти и обстоятелства, резултатите от която са отразени в Протокол №П-22221718038736-073-001/12.07.2018 г. За целите на настоящата ревизия са приобщени доказателства, събрани в хода на тази проверка. От същите е видно, че с връчено ИПДПОЗЛ №ПФ-22221718038736-040-001 от 27.02.2018 г., от лицето изрично са изискани данни дали е получавало/предоставяло финансиране, заем, допълнителни парични вноски, временни финансови помощи, дивиденди от [фирма] в какъв размер и кога. Изискани са документи за произход на предоставените средства.

В хода на проверката за установяване на факти и обстоятелства, е иницирана

насрещна проверка на [фирма], резултатите от която са отразени в Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221718075905-141-001 от 10.05.2018 г. На дружеството е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221718075905-040-001 от 23.04.2018 г., в отговор на което са представени документи и писмени обяснения. Посочено е, че дружеството е с основен предмет на дейност: бистро - бърза закуска и притежава два обекта, находящи се в [населено място],[жк], [улица][жк], [улица]. Декларирано е, че дружеството е финансирано със собствени средства на собственика, както и с инвестиционен и овърдрафт кредит от [фирма].

От ревизираното лице в качеството на управител е декларирано, че за периода 2013 г. – 2017 г. е финансирала дружеството с лични средства общо в размер на 173 350,00 лв., в т.ч. за 2015 г. – 120,00 лв., за 2016 г. – 45 720,00 лв., за 2017 г. – 123 350,00 лв. /тези суми са отразени в таблиците за съпоставка като други разходи/. Приложена е декларация за произхода на средствата, според която 57 672,00 лв. са от наследство от продажба на имот на Е. И.; 50 000,00 лв. – овърдрафт на дружеството; 29 559,00 лв. – личен кредит от [фирма]; 35 000,00 лв. взети от Е. И. от личен кредит от [фирма] и „ПОЩЕНСКА БАНКА“; 1 000,00 долара наследство от А. Х..

Представени са оборотни ведомости за 2015 г., 2016 г. и 2017 г., съгласно които счетоводна сметка 499 Други кредитори е със следното салдо: към 31.12.2016 г. - крайно кредитно салдо в размер на 45 720,00 лв., към 31.12.2017 г. - крайно кредитно салдо в размер на 173 350,00 лв. Също така са представени хронология на сметка 499 Други кредитори за период 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. и приходни касови ордери. Съгласно представените документи, предоставените от И. Х. средства през 2016 г. и 2017 г. по банков път са в размер на 70 800,00 лв.

Изготвено ИПДПОЗЛ №Р-22221719003566-040-001 от 26.09.2019 г., с което от лицето е изискана информацията относно източниците и размера на доходите за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г., притежавано движимо и недвижимо имущество, финансови активи, банкови сметки, движими ценности, налични парични средства в брой в лева и валута към първи януари на всяка от ревизираните години, вземания от трети лица, сделки с имущества, разходи за издръжка и живот, пътувания в чужбина и др. Пълното съдържание на искането е отразено на стр. 10 и 11 от РД. На лицето е указано, че може да представи документи и писмени обяснения, които счита, че не са представени в хода на извършена проверка, приключила с Протокол №ПФ-22221718038736-073-001 от 12.07.2018 г. От страна на ревизираното лице не са представени документи.

От извършени проверки в базите данни на НАП, ревизиращият екип е установил, че от И. Х. не са подавани годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., както и че за нея не са подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми, различни от доходи от трудови правоотношения. Установено е, че за периода 01.01.2014 г. - 15.01.2014 г. за лицето са подавани данни за вид осигурен – код 01 /работещи по трудов договор/, а от 20.01.2014 г. - вид осигурен с код 12 /самоосигуряващо се лице/.

Установили са още, че ревизираното лице е получила доход от трудови правоотношения, изплатен от [фирма] единствено за период 01.01.2014 г. - 15.01.2014 г. /за отработени 10 дни/, нетният размер на който е 169,24 лв. Същият е включен в таблицата за съпоставка между доходите и разходите за 2014 г.

Изискана информацията относно размера на разходите за издръжка и живот, разходи за обучение, почивки и развлечения, пътувания в чужбина. Лицето е декларирано, че

живее при майка си Е. И. И., която поема издръжката. Е. И. И. от своя страна е представила декларация, в която е посочила, че живее с дъщеря си и я издържа, като плаща всички режийни разходи - ток, вода, интернет и др.

В представена Анкета за установяване на разходите на физическото лице в страната и чужбина, И. Х. е посочила разходи за текуща издръжка и живот по години както следва:

- за 2014 г.: разходи за данъци и такси – 0,00 лв., разходи за застраховки -200,00 лв., погасяване на кредит - 3 200,00 лв., разходи за осигуровки - 1 300,00 лв.;

- за 2015 г.: разходи за данъци и такси – 100,00 лв., разходи за застраховки - 200,00 лв., погасяване на кредит - 3 200,00 лв., разходи за осигуровки - 1 400,00 лв.;

- за 2016 г.: разходи за данъци и такси – 90,00 лв., разходи за застраховки - 200,00 лв., погасяване на кредит - 3 200,00 лв., разходи за осигуровки - 1 470,00 лв.;

- за 2017 г.: разходи за данъци и такси – 0,00 лв., разходи за застраховки - 200,00 лв., погасяване на кредит - 3 300,00 лв., разходи за осигуровки - 1 915,00 лв.

Декларираните от лицето разходи за данъци и такси, за застраховки и за погасяване на кредит са отразени в таблиците за съпоставка за съответните години. Във връзка с разходите за осигуровки е извършена проверка в програмен продукт „Система за управление на приходите“ /С./, при която е установено, че в качеството си на самоосигуряващо се лице И. Х. е внесла следните вноски: за 2014 г. – 1 420,79 лв., за 2015 г. – 1 476,72 лв., за 2016 г. – 1 476,72 лв. и за 2017 г. – 1 672,56 лв. Така посочените размери са отразени в таблиците за съпоставка на ред 24 Разходи за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и други публични задължения.

От извършена проверка в ПП VAT 14 по данни за ЕГН, било установено, че ревизираното лице има покупки на стоки и услуги по години, както следва: за 2014 г. – 3 040,00 лв., за 2015 г. - 1 199,00 лв. за 2016 г. – 110,00 лв., за 2017 г. – 14 264,25 лв. /в т.ч. платена първоначална вноска по договор за лизинг – 12 886,05 лв., лизингова вноска за м. 12.2017 г. – 534,13 лв. и др., описани на стр. 33 от РД/. Посочените суми са включени в таблиците за съпоставка за съответните години на ред 15 Комунални разходи по фактури и доставчици.

При проверките, предхождащи настоящата ревизия, лицето е декларирало, че не е пътувало в чужбина.

Извършена е и справка в Имотния регистър на Агенцията по вписванията, при която е установено, че през 2014 г. И. Х. е придобила два поземлени имота, съответно в [населено място], кв. С. и в [населено място], [улица]. За първия имот не е представен нотариален акт и тъй като е установено, че лицето притежава S от него, покупната цена е определена в размер на 16 050,00 лв. /половината от 32 100,00 лв./. Във връзка с придобиването на втория имот е представен НА №70/24.02.2014 г., според който покупната цена е в размер на 9 900,00 лв. Общата сума за покупката на двата имота е 25 950,00 лв. и е отразена в таблицата за съпоставка за 2014 г. като разход за придобиване и подобрене на недвижимо имущество. Извършена справка по данни, предоставени от КАТ, като информацията за притежаваните превозни средства е описана в таблици на стр. 19, 20 и 21 от РД. Въз основа на събраната информация, органите по приходите са констатирали, че през ревизирания период лицето не е реализирало приходи от извършени продажби на МПС, подлежащи на облагане по ЗДДФЛ. Във връзка с извършени продажби на две превозни средства през 2014 г. в таблицата за съпоставка е отразен доход в размер на 3 500,00 лв., а във връзка с покупка на две превозни средства през 2017 г., в таблицата за съпоставка за същата

година е отразен разход в размер на 7 500,00 лв.

Представени са следните доказателства:

- Нотариален акт № 68 от 14.06.2010 г., съгласно който Е. И. И. - майка на задълженото лице продава недвижим имот за 22 700,00 лв.

- Договор за банков кредит – овърдрафт от 21.02.2017 г., съгласно който [фирма] отпуска овърдрафт кредит до 50 000,00 лв. на [фирма], с цел – оборотни средства за разходи за основната дейност. Доколкото кредитът е отпуснат на дружеството и е осчетоводен в сметка 159 Кредит овърдрафт, за сумата е прието, че не представлява източник на средства за физическото лице.

- Договор за банков потребителски кредит от 05.04.2012 г., съгласно който [фирма] отпуска кредит в размер на 10 000,00 евро на И. А. Х. с цел покупка на парцел.

- Договор за потребителски кредит на физическо лице от 05.02.2015 г., отпуснат на Е. И. И. – майка на И. Х.. Е. И. е декларирала, че кредитът е изтеглен с цел да подпомогне финансово дъщеря си. Размерът на кредита е 6 000,00 лв. и тази сума е отразена в приходната част на таблицата за съпоставка за 2015 г.

При извършената проверка за съпоставка на имуществото и доходите, с ИПДПОЗЛ №Р-22221718000416-040-001/08.10.2018 г. от И. Х. е изискана информацията относно получени заеми и кредити през периода 01.01.2012 г. – 31.12.2017 г., вид на получения заем/кредит, заемодател/кредитор, размер, дата на получаване, направени погасителни вноски /дата и размер на вноските/. Изискани са заверени копия на договори, разписки и други документи. При наличие на обстоятелства по чл. 50, ал. 1, т. 5 от ЗДДФЛ - доказателства относно декларирането им.

Лицето декларира, че през май 2017 г. е получило заем в размер на 11 000,00 лв. от М. А. Н.. При проверка в ИС на НАП е установено, че сумата не е декларирана както от задълженото лице, така и от страна на М. Н., поради което същата не е взета предвид при съпоставката за 2017 г.

Във връзка с установеното, ревизиращият екип е приел, че разходите на лицето за ревизираните периоди не съответстват на получените доходи., както и че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. В тази връзка, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, на задълженото лице е връчено Уведомление №Р-22221719003566-113-001 от 29.10.2019 г., с което е уведомено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124а от ДОПК. Предоставен е 14-дневен срок за вземане на становище и за представяне на доказателства.

Извършена е съпоставка и са изготвили таблица, като в колона 2 и колона 5 на всяка таблица са отразени налични парични средства в банкови сметки в началото и края на всеки период, съгласно данните от таблиците на стр. 23 /за 2014 г./, стр. 27 /за 2015 г./, стр. 30 /за 2016 г./ и стр. 33 /за 2017 г./ в РД. Тъй като лицето не е декларирано налични парични средства в брой в началото и края на всеки период, такива не са отразени в таблиците за съпоставка. Като налични парични средства в брой към 01.01.2014 г. е приета сумата в размер на 5 653,55 лв., установена при проверката за съпоставка на имуществото и доходите на лицето, приключила с Протокол №ПФ-22221718000416-073-001 от 05.06.2019 г.

В колона 3 – Постъпления на таблиците са отразени: доходи от трудови правоотношения, други доходи – продажба на МПС, получени суми от трети лица /6 000,00 лв. от Е. И. – майка на РЛ/.

В колона 4 – Разходи на таблиците са отразени: комунални разходи по фактури от доставчици, разходи за придобиване и подобрене на недвижимо имущество, разходи за придобиване и ремонт на МПС, разходи за вноски по ипотечен кредит, разходи за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения, разходи за застраховки, други разходи – предоставени средства на [фирма] /за 2015 г. – 120,00 лв., за 2016 г. – 45 720,00 лв., за 2017 г. – 123 350,00 лв./.

Органите по приходите са установили превишение на разходите над доходите на И. Х., както следва: за 2014 г. – 18 323,61 лв., за 2015 г. – 673,41 лв., за 2016 г. – 50 662,95 лв. и за 2017 г. – 150 703,89 лв. Предложените за установяване задължения са в следните размери: за 2014 г. - 1 832,36 лв., за 2015 г. – 67,34 лв., за 2016 г. – 5 066,29 лв., за 2017 г. – 15 070,38 лв., ведно със съответните лихви.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1399/11.09.2020 г., с което РА е изменен като установения с РА резултат по ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 1 832,36 лв. определям на 1 782,36 лв., ведно със съответните лихви; установения с РА резултат по ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 3 583,63 лв. определям на 3 533,63 лв., ведно със съответните лихви; отменил е в оспорената част на установения резултат по ЗДДФЛ за 2017 г. и е върнал преписката на органа издал ЗВР и е оставил без разглеждане жалба вх. №94-И-153 от 06.04.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-600 от 15.04.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., в частта по ЗДДФЛ за 2015 г., като недопустима, поради което е прекратил производството по жалбата в тази част.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-764/30.09.2020 г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ.

С оглед оспорване установяване на спорните обстоятелства по делото, по искане на жалбоподателя в качеството на свидетели са разпитани Е. И. и И. М.. Свидетелката И. обяснява, че е майка на ревизираното лице и че живеят заедно, от 2018 г. с изключение на времето през, което е живяла във фактическо съжителство с мъж в периода от 2006 година до 2018 година. Посочва, че тя поема разходите в домакинството им, както и че през годините и е давала пари. През 2006 година е изтеглила 12 хиляди лева потребителски кредит, които е предоставила на И. Х., която ги е запазила до 2012 година. През 2008 година е изтеглила 5 хиляди евра, които запазила до 2014 година. От родния ѝ баща, когато е починал 2009 година е получила 15 хиляди лева. От мъжът с когото е живяла почти 20 години, след като е починал през 2010 година е получила 8 хиляди долара. През 2015 година е теглила отново кредит 15 хиляди и 6 овърдрафт. Работила е в „М. груп“ на трудов договор, където е получавала заплатата от 500 – 600 лева. От миналата година е пенсионер и продължава да работя. През 2010 година е продала апартамент в С.. През 2017 година е изтеглила нов кредит 20 хиляди, докато дъщеря и е живеела на семейни начала при мъжа, разходите са били за негова сметка. Пояснява, че фирма [фирма] е работила от 2001/2002 година до 2015 година. С доходите от фирмата се е издържала и е помагала и на дъщеря си. През 2005 година или 2006 година е купила апартамента, в който живее.

От свидетелските показания на И. М. се установява, че от 2006 година до 2018 година живял с жалбоподателката на семейни начала. Всички разходи по домакинството са били поемани от него. Имал е собствен бизнес. Теглил е и много кредити, които е използвал за бизнеса си. Давал е суми и за нейния бизнес. В момента тя си има собствен бизнес. Занимава се с ресторантьорство. Биологичният и баща много и е помагал, работил е в Б. и е вземал доста голяма заплата и бонус и доста често ѝ

даваше пари. След като е починал и е оставил 15 хиляди лева. Вторият ѝ баща като е починал също и е оставил 8 хиляди долара. Майка ѝ също и даваше пари. Пояснява, че през периода 2012 година 2013 година И. Х. е продала няколко коли, които сама си е купувала през времето. През 2013 година е продала А. А6, за около 1500 лева, И. за около 1000 лева. През 2014 година продаде и два товарни автомобили Фиат Дукато по 1000 лева. Майка ѝ постоянно и е давала пари от кредити. Няма представа защо И. Х. не го е посочила пред НАП. За периода 2014-2016/2017 година дохода му е бил около 2000 лева. Изцяло е покривал домакинските разходи. Живеели са в жилището при родителите му и доста често са се хранели там. Те са плащали и по – голямата част от сметките. Има кредити от 2006 година. От 2014 година до 2016, 2017 постоянно имам кредити в У., които рефинансирам, около 60-65 хиляди. Съдът кредитира свидетелските показания до колкото от същите се установяват факти по делото.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира въз основа на приобщения доказателствен материал.

Видно от заключението по ССЕ, след извършен анализ на финансовото състояние на И. А. Х. за 2014 г., 2015 г. и 2016 г. на основание на представените документи, са определени данъчните основи за доходите за спорните години. Вещото лице е дало заключение, че в констативно съобразителната част на експертиза и по – конкретно в таблици с номера 2, 3 и 4 в следствие на съпоставка в табличен вид на направените от жалбоподателката разходи и получени приходи, както и разполагаеми средства за следните периоди: 2014, 2015 и 2016г. /За 2017г. не е правено съпоставка, т.к. с Решение №1399/11.09.2020г. на ОДОП за този период административната преписка е върната за възлагане на нова ревизия/. От изчисленията направени в таблица №1, е установен размерът на началното парично салдо на жалбоподателката към 01.01.2014г., който е в размер на 79 958.74 лв. Във връзка с направените изчисления в таблици № 1. 2. 3 и 4, експертът е установил, че на база декларираните и документално установените приходи и разходи направени от жалбоподателката в процесния период не е налице превишение на разходите спрямо приходите и доходите на ревизираното лице.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по

делото писмени доказателства и заключението на ССЕ, съдът намира, че оспореният акт е издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Основната задача на разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията. За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е върху органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. За да се приложи презумцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

С РА ревизиращите органи са направили съпоставка между имуществото на ревизираното лице и неговите разходи и доходи за 2014 г., 2016 г. и 2017 г. и са установили несъответствие в размер на 20 486,37 лв., което се дължи на факта, че ревизиращите органи са приели, че в началото на периода И. А. е притежавала 5 653,55 лева в брой, а в края на периода – 50 662,95 лева. Органите по приходите са счели, че са налице хипотезите на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно, че са налице укрити доходи и получените доходи не съответстват на имущественото състояние. Данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като са посочени относимите хипотези.

С Решение № 1399/11.09.2020 г., издадено от заместник Директор на Дирекция "ОДОП" С. РА е изменен като установения с него резултат по ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 1 832,36 лв. определен на 1 782,36 лв., ведно със съответните лихви; установения с РА резултат по ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 3 583,63 лв. определен на 3 533,63 лв., ведно със съответните лихви.

Съдът не споделя изводите на ревизиращият екип, като счита същите за необосновани с оглед от събраните по делото доказателства, свидетелски показания в това число и от заключението на ССЕ, според която за процесния период не е налице превишение на разходите спрямо приходите и доходите на ревизираното лице.

За определяне на налични средства за процесните години вещото лице е взело в предвид декларираните и документално установените приходи и разходи, направени от И. Х., подробно е описала документите и съставила таблици, в които за всяка една от спорните години е изчислила разликата между приходите и разходите. Разликата в размер на 79 958,74 лв. се явява превишение на доходите над разходите за периода до 01.01.2014 г. и се вписва като разполагаеми/ налични средства в брой към 01.01.2014 г. От изчисленията направени в таблица № 2 се установява, че за период 2014 г. получените доходи надвишават направените разходи със сума в размер 75 936,89 лв.

Тази сума се вписва като разполагаеми средства в брой в началото на следващия период. От изчисленията направени в Таблица № 3 се установява, че за период 2015 г. получените доходи надвишават направените разходи със сума в размер 91741,54 лв. Тази сума се вписва като разполагаеми средства в брой в началото на следващия период. От изчисленията направени в Таблица № 4 се установява, че за период 2016 г. получените доходи надвишават направените разходи със сума в размер 41 210,85 лв. Във връзка с установеното, на база на декларираните и документално установени приходи и разходи направени от жалбоподателката в процесния период не е налице превишаване на разходите спрямо приходите и доходите на ревизираното лице. В този смисъл са и свидетелските показания на свидетелите И. и М., от които се установява за процесните години какви са били доходите на ревизираното лице.

При определяне на данъчна основа за доходите през 2014 г., са установени от ССЕ общо парични средства в началото на периода 119 957.77 лева; постъпления : общо в размер на 109 812.79 лева; разходи : общо в размер на 142 296.14 лева и парични средства в края на периода – 31.12.2013 г. – 98 978.49 г. При това положение, законосъобразен се явява извода на вещото лице, че за 2014 г. е установено превишение от 11 504.07 лева на постъпленията над разходите, поради което не се дължи данък по ЗДДФЛ. Не се доказва твърденият от органите по приходите недостиг в размер на 43 992.03 лева. Изложеното води до извода, че ревизиращите органи необосновано са преминали към облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, защото в случая е налице визираната хипотеза в чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно наличие на укрити доходи.

Ревизията е проведена по особения ред на чл. 122 от ДОПК, като приходните органи необосновано са счели, че са налице предпоставките на ал. 1, т. 2 и т. 7 от цитираната норма. За определяне на данъчната основа по този ред е достатъчно да се установят данни за укрити приходи или доходи, респ. несъответствие на декларираните и/или получените приходи с имущественото и финансовото състояние на лицето за ревизирания период. В случая направените от приходните органи фактически констатации относно наличните парични средства в началото и в края на процесните периоди и относно постъпленията през тези периоди недвусмислено сочат липсата на такова несъответствие, поради което съдът приема, че са незаконосъобразни изводите за наличие към момента на започване на ревизионното производство на данни за укрити приходи и законосъобразно ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК. С оглед гореизложеното, съдът намира жалбата за основателна и като такава ще следва да бъде уважена, а ревизионният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен в потвърдената и изменената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г., 2016 г. и съответните лихви към тях.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 1 210 лв. /10 лева държавна такса., 400 лв. депозит за вещо лице по ССЕ и 800 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ.

Във връзка с гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221719003566-091-001 от 16.03.2020 г., издаден от орган по приходите, изменен с Решение № 1399/11.09.2020 г., издадено от заместник Директор на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., с която на И. А. Х. е установен резултат по ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г. и 2016 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на И. А. Х., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], офис 1, сумата от 1 210 /хиляда двеста и десет/ лева, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: